

at udnytte disse eksportmuligheder, men det er dog ved at komme i gang. Så til hr. Fransgaard vil jeg sige: Der har faktisk hos forbrugerne vist sig en vilje til også at betale for den kvalitet, som de får.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu hedder forklaringen, at forbrugerne gerne vil købe det, men de vil bare ikke betale for det. Jeg vil spørge hr. Fransgaard: Hvordan foregår det så? I min lokale Superbrugs på Møn er der en økologiandel på 14 pct. på de vareområder, hvor der er økologiske varer. Påstår hr. Fransgaard, at de brave mønboere stjæler dem? Eller hvordan går det til, at man i hr. Fransgaards univers kan købe økologiske varer med en andel på 14 pct. uden at ville betale for dem? Det forstår jeg ganske enkelt ikke.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Hr. Keld Albrechtsen siger, at ude omkring i verden er der nok, der vil betale den rigtige pris for økologiske fødevarer. Jeg vil gerne have at vide, hvor det er henne, hvis det er sådan, at man bare kommer lidt uden for landets grænser.

SF's ordfører, hr. Jørn Jespersen, tror jeg misforstod mig med hensyn til, at der ingen er, der vil betale den højere pris. Den pris, der er, vil man selvfølgelig betale, men hvis man skulle betale den virkelige, høje pris for økologiske varer, så tror jeg ikke, at der er flere end de her 2-3 pct., der vil betale den.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu spørger hr. Fransgaard så, hvor det er henne i verden, man så kan sælge varerne økologisk. Jamen jeg henviste jo til i mit forrige indlæg, at det nøj er undersøgt af det danske Udenrigsministerium f.eks. i Frankrig, Tyskland og England, hvor det er dokumenteret, at danske økologiske varer lige præcis kan sælges. Men er sandheden, at hr. Fransgaard simpelt hen ikke har sat sig ind i det materiale, der foreligger, og de undersøgelser af eksportmulighederne, som foreligger, og at hr. Fransgaard derfor udtaler sig om noget, som han ikke ved en pind om. Er det ikke det, der er bundlinjen og konklusionen på den lille debat, vi har haft her?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg tror, at jeg ved mere om det, jeg taler om, end han gør. Jeg er landmand, og jeg har i de sidste 20 år haft den ære at rejse rundt i hele verden med landbrugsmaskiner og har talt med landbrugere rundt omkring. Og den debat, vi har her i Folketingssalen – jeg har sagt det før – går man ude blandt de almindelige mennesker i verden overhovedet ikke op i. Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen endnu en gang, at jeg virkelig ved, hvad jeg taler om. Når man kommer ud i verden og spørger folk og taler med folk om, hvad de vil med hensyn til fødevarer, så vil de bare meget gerne have det – man skal ikke så langt hen – som man nu skal have for at kunne blive mæt. Så derfor vil jeg gentage endnu en gang for hr. Keld Albrechtsen: Jeg ved i allerhøjeste grad, hvad jeg taler om.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes måske, at det sidste var lidt interessant, fordi når man nu rejser så meget rundt og er en dygtig forretningsmand, forholder det sig så også sådan, at man i sin forretning har nogle varer, som man ikke kan sælge, og dem bliver man ved med at lagere og få nye ind af hver dag? For det forholder sig jo sådan, at grunden til, at der er økologiske varer i forretningerne bl.a. herhjemme, jo er, at der er et salg. Men det kunne måske være, at man i hr. Thorkild B. Fransgaards forretningsverden kun har ting på lager, man ikke kan omsætte.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil godt indlede med at takke for den debat, vi har haft her i dag. Som jeg indledte med at sige det, så regner regeringen jo med at komme med sin fødevarerhvervspolitiske redegørelse, og det er rigtigt, som flere af ordførerne har været inde på, at der var meget inspiration at hente i den debat, vi har haft her i dag. Jeg synes også, det var opmuntrende at høre, hvor stor enighed der var om, at vi ønskede en høj kvalitet på vores fødevarer.

Jeg tror, det var forespørgeren, hr. Ole M. Nielsen, der tog udgangspunkt i, at det kostede at være foran, men jeg synes, at debatten, sådan som den er forløbet her i dag, har været med til at modificere det udsagn. Der er indtil flere ordførere, der har været ind på, at store krav også giver nye produkter, nye muligheder på